

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11607

гр. София, 04.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в закрито заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **5747** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Делото е образувано по жалба на П. К. И., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ИА-ЧР-553 / 25. 05. 2023 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ за прекратяване на служебното правоотношение.

С Решение № 5814 от 05. 10. 2023 г. е уважена подадената жалба и отменена оспорената заповед. Решението е връчено на 10. 10. 2023 г. на жалбоподателя на 19. 10. 2023 г. на ответника.

С касационна жалба от 01. 11. 2023 г. ответника е оспорил постановеното съдебно решение, като в касационната жалба е инкорпорирано и искане за изменение на решението в частта му за разноските.

С Решение № 3365 / 31. 03. 2025 г. по адм. д. № 12263 / 2023 г. по описа на ВАС – Второ отделение, е оставено в сила Решение № 5814 от 05. 10. 2023 г. по адм. д. № 5747 по описа за 2023 г. на АССГ. Производството по адм. д. № 12263 / 2023 г. по описа на ВАС е прекратено в частта, в която се иска изменение на решението на първоинстанционния съд, касаещо разноските и изпратено делото на АССГ за произнасяне.

Съдът като взе предвид, че така направеното искане за изменение на решението е направено в срока за обжалване на решението, доколкото е част от касационната жалба, същото е процесуално допустимо. От друга страна, не е необходимо изпращането на това искане на другата страна, на основание чл. 248, ал. 2 от ГПК, тъй като същата е получила копие от касационната жалба, в която се съдържа това искане. С отговор на касационната жалба от 27. 11. 2023 г. жалбоподателят е изразил становище и за неоснователност на искането за изменение на решението в частта за разноските, които са правилно присъдени.

Разгледано по същество, съдът намира, искането за неоснователно.

По отношение на разноските съдът се е произнесъл със самото решение, като е

посочил, че следва да се присъдят разноси така както са направени и не са налице основания за тяхното намаление, въпреки направеното възражение за прекомерност.

С искането за изменение на решението се сочи, че не са доказани по размер, както и че нямало значение кое поред прекратяване на служебното правоотношение е.

Съдът намира тези доводи за неоснователни.

Видно от представения по делото (стр. 9) договор за правна защита и съдействие № 012693 (от кочан) в него изрично е посочено, че сумата от 2000 лв. е платена в брой. Доколкото така посоченото има силата на разписка, съдът намира, че безспорно е доказано заплащането на тези 2000 лв. Мотивите на съда, че това не е първото по ред прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя са свързани с възражението за прекомерност, което е прието за неоснователно. Както е посочено и в самото решение се касае за прекратяване на служебното правоотношение, което е в най-голяма степен засяга правната сфера на служителя. При това положение е нормално да се заплати и по – висок размер на адвоката от минимума, който е в размер на 1000 лв. Видно е също така, че и касационната инстанция е присъдила такъв размер, въпреки че същата е само по правото.

От друга страна, първоинстанционния съд е отчетел, че от данните по преписката е видно, че това не е първото прекратяване на служебното правоотношение на И., като същият няколкократно е възстановяван на работа и впоследствие отново се прекратява служебното правоотношение, което граничи с административен произвол и само формално изпълнение на съдебните решения. Видно е, че поради нарушение на закона, отново е призната за незаконосъобразна издадената заповед за прекратяване на служебното правоотношение, като това ще доведе и до претенция по реда на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл.

Изложените мотиви сочат неоснователност на искането за изменение на решението в частта за присъдените разноси, поради което същите не следва да се намаляват.

Водим от горните съображения и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд София-град, I отделение, 5-и състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ за изменение на Решение № 5814 от 05. 10. 2023 г. по отношение на присъдените разноси.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в седемдневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: